

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/162/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114207108
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114207108.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Ivetou Sopkovou v právnej veci navrhovateľa Východoslovenská energetika, a.s., so sídlom Košice, Mlynská 31, IČO: 44 483 767, zastúpenému JUDr. Marekom Hroudom, advokátom so sídlom Košice, Krmanova 16 proti odporcovi J. V., št. občanovi SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom K., I. X, o zaplatenie 378,88 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 378,88 € s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 289,57 € od 01.01.2012 do zaplatenia, 8,75 % ročne zo sumy 89,31 € od 01.03.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania spočívajúcu v náhrade zaplateného súdneho poplatku 22,50 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet zástupcu navrhovateľa.

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca navrhovateľa, spoločnosť Východoslovenská energetika, a.s., so sídlom Košice, Mlynská 31, IČO: 36 211 222, sa návrhom voči odporcovi domáha zaplatenia 378,88 € s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 289,57 € od 01.01.2012 do zaplatenia, 8,75 % ročne zo sumy 89,31 € od 01.03.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom neuhradených faktúr za odber elektriny na odbernom mieste F., V. XXX, elektromer č. XXXXXXXX. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 31.12.2011 na sumu 359,57 € vyúčtoval odporcovi cenu za elektrinu za obdobie od 02.11.2010 do 03.11.2011 a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 29.02.2012 na sumu 89,31 € cenu za elektrinu za obdobie od 04.11.2011 do 31.12.2011. Faktúry odporca dobrovoľne neuhradil. Z tohto dôvodu žiadal, aby ho na zaplatenie dlžnej sumy zaviazal súd.

Súd vo veci vydal dňa 23.05.2014 platobný rozkaz č.k. 17Ro/88/2014-8, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel. Nakoľko proti predmetnému platobnému rozkazu podal odporca včas odôvodnený odpor, platobný rozkaz bol zo zákona (§ 174 ods. 2 z.č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok /ďalej len „O.s.p.“/) zrušený a súd vo veci nariadil pojednávanie.

Uznesením č.k. 27C/162/2014-34 zo dňa 10.11.2014 súd pripustil, aby navrhovateľ z konania vystúpil a do konania na jeho miesto vstúpila spoločnosť Východoslovenská energetika, a.s., so sídlom Košice, Mlynská 31, IČO: 44 483 767.

Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní konanom za splnenia podmienok podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil a požiadal, aby súd konal v ich neprítomnosti. Súd sa oboznámil s návrhom, faktúrami č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, odporom, vyjadrením navrhovateľa k odporu, prihláškou a odber elektriny zo dňa 24.08.1995, výpisom

zo systému navrhovateľa o trvaní zmluvy, predžalobnou upomienkou zo dňa 23.04.2012, návrhom mimosúdnej dohody zo strany odporcu, písomnou odpoveďou navrhovateľa, písomnými podaniami účastníkov, Obchodnými podmienkami na dodávku elektriny pre domácnosti platnými a účinnými od 01.09.2010 a od 01.05.2011, cennikom elektriny pre domácnosti na rok 2010 platným od 01.01.2010 a na rok 2011 platným od 01.01.2011, výsluchom odporcu, vyjadrením navrhovateľa na pojednávaní, ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovné:

Na základe prihlášky odporcu zo dňa 24.08.1995 na odber elektriny na odbernom mieste F., V. XXX/XX, č. bytu X došlo dňa 30.08.1995 k uzavretiu zmluvy o dodávke elektriny pre dané odberné miesto medzi dodávateľom Východoslovenské energetické závody, k.p. Košice a odberateľom - odporcom. Dodávateľ sa zaviazal dodávať odporcovi na dané odberné miesto elektrickú energiu a odporca sa zaviazal platiť za ňu dojednanú cenu.

Odporca bol z daného odberného miesta ako odberateľ elektrickej energie odhlásený dňom 31.12.2011, čo vyplýva z výpisu zo systému navrhovateľa.

Pôvodný navrhovateľ vyúčtoval odporcovi faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 31.12.2011 na sumu 359,57 € cenu za dodanú elektrinu za obdobie od 02.11.2010 do 03.11.2011 (z ktorej si uplatňuje sumu 289,57 €) a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 29.02.2012 na sumu 89,31 € cenu za dodanú elektrinu za obdobie od 04.11.2011 do 31.12.2011. Faktúry odporca dobrovoľne neuhradil, ani na základe predžalobnej výzvy zo dňa 23.04.2012, doručovanej odporcovi na adresu odberného miesta.

Podľa cenníka elektriny pre domácnosti na rok 2010 platným od 01.01.2010 súd zistil, že pre program odberu Štandard maxi DD2 predstavuje pri cene za dodávku elektriny od VSE mesačná platba za 1 odberné miesto sumu 0,833 € s DPH, vysoké pásmo cena za 1 kWh 0,0772 € a pri koncových cenách elektriny mesačná platba za 1 odberné miesto sumu 5,3748 € s DPH, vysoké pásmo cena za 1 kWh 0,1463 €. Podľa cenníka elektriny pre domácnosti na rok 2011 platným od 01.01.2011 súd zistil, že pre program odberu Štandard maxi DD2 predstavuje pri cene za dodávku elektriny od VSE mesačná platba za 1 odberné miesto sumu 0,84 € s DPH, vysoké pásmo cena za 1 kWh 0,0776 € a pri koncových cenách elektriny mesačná platba za 1 odberné miesto sumu 5,3796 € s DPH, vysoké pásmo cena za 1 kWh 0,1597 €.

Podľa čl. V písm. i/ Obchodných podmienok na dodávku elektriny pre domácnosti (ďalej len „Obchodné podmienky“) platných a účinných od 01.09.2010 a od 01.05.2011 je odberateľ povinný informovať dodávateľa o zmene údajov uvedených v zmluve, a to najneskôr do 5 pracovných dní od ich zmeny. Porušenie tejto oznamovacej povinnosti je na ťarchu odberateľa.

Odporca v odpore uviedol, že v lete roku 1996 sa z adresy odberného miesta odsťahoval, odhlásil sa z trvalého pobytu a byt prepísal na manželku, ktorá byt naďalej užívala. Od toho času býva v K., do F. vôbec nechodí, s manželkou sa rozviedol v roku 2000. Predmetný byt stále užíva jeho bývalá manželka, ktorá platí všetky náklady, teda aj elektrinu.

Pôvodný navrhovateľ sa k odporu písomne nevyjadril.

Terajší navrhovateľ sa k odporu písomne vyjadril dňa 11.07.2014, t.j. v čase, keď ešte nebol účastníkom súdneho konania tak, že k ukončeniu zmluvy o odbere na danom odbernom mieste došlo dňa 31.12.2011 na základe požiadavky nového odberateľa. V čase vystavenia faktúr právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom trval, odporca navrhovateľa nekontaktoval a neupovedomil ho o zmene adresy. Z toho dôvodu mu i predžalobná upomienka bola zaslaná na adresu odberného miesta. Uvedená skutočnosť ide na ťarchu odporcu. Ak má odporca za to, že elektrickú energiu spotreboval niekto iný, môže si svoj nárok uplatniť voči tejto osobe, čím ale nie je dotknutý nárok navrhovateľa voči odporcovi.

Odporca pri výsluchu uviedol, že už 20 rokov býva v K. a o veci sa dozvedel až z predvolania na súd. S bývalou ženou nie je v kontakte. Zmenu adresy, resp. odhlásenie z odberu v F. nevykonal z dôvodu fyzických útokov zo strany vtedajšieho priateľa manželky, išlo tam o život, bol v zlom psychickom rozporení. Neskôr na to nepomyslel.

Navrhovateľ na pojednávaní doplnil, že odporca mu presťahovanie neoznámil, odber neukončil, čo ide na jeho ťarchu.

Odporca podaním zo dňa 28.11.2014 navrhol navrhovateľovi mimosúdnu dohodu tak, že okamžite uhradí istinu a navrhovateľ vezme žalobu späť. Navrhovateľ odporcovi listom zo dňa 09.01.2015 dohodu odmietol s odôvodnením, že vzhľadom k tomu, že pohľadávka je riešená v prebiehajúcom súdnom konaní, nemôžu vyhovieť jeho žiadosti o mimosúdnu dohodu.

Pôvodný dodávateľ spoločnosť Východoslovenské energetické závody, štátny podnik Košice ku dňu 31.12.2001 zanikol a bol vymazaný z obchodného registra s tým, že všetok majetok, práva, povinnosti a záväzky budú vložené do akciovej spoločnosti Východoslovenská energetika, a.s., Košice.

Spoločnosť Východoslovenská energetika, a.s., so sídlom Košice, Mlynská 31, IČO: 36 211 222 predala zmluvou zo dňa 01.07.2014 časť podniku navrhovateľovi, na základe čoho došlo k prevodu pohľadávky voči odporcovi, ktorá je predmetom tohto konania, na navrhovateľa.

Súd vec posúdil podľa nasledujúcich ustanovení právnych predpisov:

Podľa § 30 ods. 1 z.č. 656/2004 Z.z. o energetike v znení účinnom do 31.08.2012 (ďalej len „zákon o energetike“) odberateľ elektriny v domácnosti má právo na ochranu podľa § 20.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o energetike odberateľ elektriny v domácnosti a odberateľ plynu v domácnosti okrem práv na ochranu spotrebiteľa podľa osobitných predpisov majú právo pri dodávke elektriny alebo plynu a) uzatvoriť s dodávateľom elektriny alebo dodávateľom plynu zmluvu o dodávke elektriny alebo zmluvu o dodávke plynu (ďalej len "zmluva"), ktorá musí obsahovať najmä 1. identifikáciu dodávateľa, 2. rozsah dodávky elektriny alebo dodávky plynu a s týmito dodávkami súvisiacich služieb, 3. podmienky dodávky elektriny alebo dodávky plynu a s dodávkou súvisiacich služieb, 4. zdroj, spôsob a možnosti získavania informácií o cene elektriny alebo o cene plynu vrátane štruktúry ceny, 5. dobu trvania zmluvy a podmienky, za akých možno zmluvu vypovedať, 6. spôsob a výšku kompenzácie za nedodržanie dohodnutej kvality dodanej elektriny alebo dodaného plynu a s dodávkou súvisiacich služieb, 7. miesto, spôsob a lehoty na uplatňovanie reklamácie, 8. informáciu, za akých podmienok môže odstúpiť od zmluvy v prípade, ak nesúhlasí so zmenou ceny elektriny alebo ceny plynu a s tým súvisiacich služieb, 9. informáciu o pôvode a podiele jednotlivých druhov primárnych energetických zdrojov na dodanej elektrine v predchádzajúcom roku, prípadne upozornenie na verejný zdroj týchto informácií, 10. informáciu o vplyve primárnych zdrojov elektriny na životné prostredie, prípadne upozornenie na verejný zdroj o týchto informáciách, 11. informáciu o dôvodoch výmeny určeného meradla,

b) na poskytnutie informácie o každej úprave ceny elektriny alebo ceny plynu a o úprave podmienok dodávky elektriny alebo dodávky plynu a s tým súvisiacich služieb najneskôr 30 dní pred vykonaním úpravy,

c) na výber formy a spôsobu platenia za dodávku elektriny alebo dodávku plynu a s tým spojených služieb a uhrádzať platby za dodávku elektriny alebo za dodávku plynu formou s dodávateľom dohodnutých preddavkových platieb; pri určení výšky týchto preddavkových platieb dodávateľ elektriny alebo dodávateľ plynu zohľadní výšku preddavkových platieb za rovnaké obdobie predchádzajúceho zúčtovacieho obdobia. Dohodnutá výška preddavkových platieb bude zohľadňovať skutočný odber elektriny alebo skutočný odber plynu za predchádzajúce zúčtovacie obdobie alebo plánovaný odber elektriny alebo plánovaný odber plynu na nadchádzajúce zúčtovacie obdobie a bude upravená len o rozdiel medzi úradom 1) určenou alebo schválenou cenou elektriny alebo plynu. Odmietnutie dohody o úhrade formou preddavkových platieb je povinný dodávateľ elektriny alebo dodávateľ plynu odôvodniť.

Podľa § 559 ods. 2 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd po preskúmaní veci konštatoval, že návrh navrhovateľa bol v plnom rozsahu dôvodný.

Na odbernom mieste F., V. XXX/XX, č. bytu X došlo v období od 02.11.2010 do 31.12.2011 k odberu elektriny na základe zmluvy o dodávke elektrickej energie, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Za predmetný odber energie odporca neuhradil včas a riadne kúpnu cenu, čím porušil zmluvne dohodnuté podmienky. Navrhovateľ vyúčtoval odporcovi cenu za dodanú elektrinu za obdobie od 02.11.2010 do 03.11.2011 faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 31.12.2011 a cenu za dodanú elektrinu za obdobie od 04.11.2011 do 31.12.2011 faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 29.02.2012, ktoré odporca dobrovoľne neuhradil.

V konaní odporca žalovanú sumu nerozporoval čo do výšky, a preto súdu nezostávalo nič iné, ako žalobnému nároku vyhovieť v celom rozsahu.

Pokiaľ odporca namietal, že na adrese odberného miesta nebyva už od roku 1996, uvedené nemalo na posúdenie danej veci žiaden vplyv. Odporca mal s navrhovateľom, resp. jeho právnym predchodcom, uzavretú zmluvu na dodávku elektriny na dané odberné miesto, za ktorú sa zaviazal platiť dojednanú cenu. Predmetnú zmluvu odporca sám neukončil, neoznámil navrhovateľovi, resp. jeho právnemu predchodcovi, zmenu v osobe odberateľa ani zmenu svojej adresy trvalého pobytu. K ukončeniu zmluvy došlo až 31.12.2011 na základe prihlášky nového odberateľa pre dané odberné miesto. Do dátumu riadneho ukončenia zmluvného vzťahu medzi účastníkmi je preto odporca povinný riadne si plniť povinnosti zo zmluvy. Pokiaľ má odporca za to, že dodanú elektrickú energiu spotrebovala tretia osoba (napr. jeho bývalá manželka), nič mu nebráni uplatniť si svoje nároky vo vzťahu k nej, avšak na plnenie zmluvných povinností k navrhovateľovi toto nemá žiaden vplyv.

Keďže odporca dobrovoľne neplnil navrhovateľom vyfakturované sumy, dostal sa s plnením celej dlžnej sumy do omeškania, a to ku dňu nasledujúcemu po dni splatnosti tej- ktorej faktúry. Základná úroková sadzba ECB platná od 14.12.2011 do 10.07.2012 bola v sadzbe 1 % a navrhovateľovi by patril 9 % ročný úrok z omeškania. Navrhovateľ si ale uplatnil len úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 289,57 € od 01.01.2012 do zaplatenia a 8,75 % ročne zo sumy 89,31 € od 01.03.2012 do zaplatenia. Súd, viazaný jeho návrhom, nemohol ísť nad jeho rámec a priznať mu viac, preto jeho návrhu i v tomto smere vyhovel.

Súčasťou rozsudku je i výrok súdu o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V zmysle § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola priznaná náhrada trov konania, je ten, komu bola uložená náhrada týchto trov povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 150 ods. 2 O.s.p. a úspešnému navrhovateľovi priznal ich náhradu. Predmetom konania bol nárok navrhovateľa na zaplatenie 378,88 € s príslušenstvom, čo podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. predstavuje drobný spor. Navrhovateľ bol v konaní plne úspešný a patrila by mu plná náhrada trov konania, ktoré spočívali v zaplatenom súdnom poplatku 22,50 € a v trovách právneho zastúpenia 418,09 € podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, za 5 úkonov právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky), podanie návrhu, vyjadrenia k odporu, vyjadrenia zo dňa 25.05.2015 (§ 13a ods. 1 písm. c/ cit. vyhlášky) a účasť na pojednávaní dňa 23.06.2015 á 28,22 €; spolu odmena 141,10 €, náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) vo výške 3 x 8,04 €, 2 x 8,39 €, spolu režijné paušály 40,90 €. Ďalej si zástupca navrhovateľa uplatnil náhradu za stratu času za cestu (§ 17 ods. 1 vyhlášky) na pojednávanie dňa 23.06.2015 10 polhodín á 13,98 € (139,80 €) a cestovné verejnou dopravou na trasu Košice - Trenčín a späť v sume 31,94 €; DPH (§ 18 ods. 3 cit. vyhlášky) 64,35 €. Takto uplatnené trovy navrhovateľa však považoval súd za neprimerané voči pohľadávke, ktorá bola predmetom sporu, a preto ich náhradu v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. znížil a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania, spočívajúcich len v zaplatenom súdnom poplatku 22,50 €, pričom náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľovi nepriznal. Trovy sa súdu javili ako neprimerané jednak vzhľadom na výšku pohľadávky (378,88 € s prísl.) a jednak z dôvodu, že išlo o žalobu, ktorú navrhovateľ podáva vo viacerých prípadoch. Žalobný návrh bol vo forme vopred pripraveného textu, v ktorom sa iba mechanicky menili účastníci a výška pohľadávky. V danej veci ide o hromadné uplatňovanie pohľadávky nižšej hodnoty, vzniknutej neuhradením bežných vyúčtovacích faktúr, čím bola daná i nízka právna zložitosť a časová náročnosť poskytnutých úkonov právnej. Celkom bez povšimnutia okrem toho nebolo možno ponechať ani to, že právo účastníka na odborné právne zastúpenie (advokátom) síce zásadne nemožno upierať nikomu, na druhej strane však u právnických osôb vykonávajúcej podnikateľskú činnosť vo väčšom rozsahu, nemožno nevidieť aj ponúkajúcu sa (a podľa všetkého zrejme ekonomickejšiu) možnosť zabezpečenia si nevyhnutného právneho servisu z vlastných zdrojov (pomocou na to povolaného zamestnanca, či viacerých zamestnancov). Okrem toho súd poukazuje na zrejmu neúčelnosť trov právneho zastúpenia navrhovateľa, pričom v tomto smere poukazuje i na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo 9/2013, podľa ktorého zásada účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva je vyvoditeľná zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania ako celku a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, chrániaceho primeranosť ako hodnotu právneho štátu. Občiansky súdny poriadok v ustanoveniach § 142 až 150 O.s.p. upravuje pravidlá rozhodovania súdu o náhrade trov konania. Pre všetky prípady rozhodovania platí zásada, podľa ktorej môže byť účastníkovi konania priznaná náhrada len tých trov, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, teda nie všetky náklady majúce povahu trov konania. Pojem účelnosť, použitý v § 142 ods. 1 O.s.p., treba chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním alebo nákladov zbytočných či nadmerných. Pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených na právne zastúpenie treba dôsledne rozlišovať, či právne zastúpenie advokátom je využitím ústavne zaručeného práva na právnu pomoc alebo sa skôr jedná o zneužitie tohto práva na úkor protistrany (napríklad zastúpenie v celkom banálnej veci, opakované zastúpenie v tzv. hromadných - skutkovo a právne takmer totožných veciach alebo zrejma snaha zvýšiť náklady konania protistrane). V danej veci navrhovateľ, resp. jeho zástupca, nekonali účelne pri uplatňovaní svojich práv, napríklad návrh na zmenu účastníka na strane navrhovateľa z dôvodu predaja časti podniku súdu doručili až deň pred nariadeným pojednávaním (21.10.2014), hoci o ňom mali vedomosť už viac ako 3 mesiace, pričom odporca sa na toto pojednávanie riadne dostavil a toto muselo byť odročené. Odporca ďalej v konaní prejavil snahu vec riešiť mimosúdne, obrátil sa za týmto účelom na navrhovateľa, ktorý mu listom zo dňa 09.01.2015 podal nepravdivú informáciu, že mimosúdna dohoda nie je možná, pretože vec je riešená v súdnom konaní. Všetky tieto skutočnosti súd

považoval za okolnosti odôvodňujúce primerané zníženie náhrady trov konania navrhovateľa tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd (dvojmo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.